

Tillægsbetænkning afgivet af Miljø- og Fødevareudvalget den 1. september 2026

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om bæredygtig forvaltning af næringsstoffer og drivhusgasser m.v. i land- og skovbruget (gødskningsloven)

[af ministeren for natur og dyrevelfærd (Christian Rabjerg Madsen)]

1. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (S, SF, LA, M, KF, EL, ALT, RV og Marie Bjerre (V)) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* i udvalget (DF, DD, Søren Gade (V), Anni Matthiesen (V) og Cecilie Liv Hansen (UFG)) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Borgernes Parti, Inuit Ataqatigiit, Naleraq, Javnaðarflokkurin og Sambandsflokkurin havde ved afgivelsen af tillægsbetænkningen ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

2. Politiske bemærkninger

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Moderaterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Marie Bjerre (V)

Aftalepartierne bag »aftale om Implementering af et Grønt Danmark« af november 2024 (S, V, M, SF, LA, KF og RV) er enige om, at nedenstående justeringer af implementeringen af den nye kvælstofreguleringsmodel indgår i en tillægsaftale til »Aftale om Implementering af et Grønt Danmark«.

Aftalepartierne er enige om, at vi har et ansvar for at rette op på tilstanden i vores vandmiljø. Derfor blev der i 2024 indgået »Aftale om Implementering af Grønt Danmark«. Lovforslaget skaber grundlag for indførelsen af en ny kvælstofreguleringsmodel, som er et centralt element i aftalen. Den nye reguleringsmodel skal bidrage til, at vi får engod økologisk tilstand i vores fjorde og kystvande, og at Danmark lever op til centrale forpligtelser i henhold til EU's nitratdirektiv, habitatdirektiv og vandrammedirektiv. Samtidig sikrer den nye reguleringsmodel, at indsatsen

kan gennemføres mere hensigtsmæssigt end med den nuværende reguleringsmodel.

Aftalepartierne noterer sig, at loven er en rammelov med en række bemyndigelser, der alene vil blive udmøntet i overensstemmelse med »Aftale om Implementering af et Grønt Danmark« og efterfølgende delaftaler, herunder i forbindelse med udmøntningen af ændringer i reguleringstrykket via bekendtgørelser. Der gives rum til løbende drøftelser af eventuelle udfordringer og indsigt i arbejdet med det faglige grundlag bag modellen.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget har der bl.a. været fokus på de implementeringsmæssige konsekvenser for de danske grønsagsproducenter. Aftalepartierne er enige om, at relevante eksperter indkaldes forud for nedsættelsen af det faglige ekspertudvalg (NUAR-udvalget) med henblik på at se på det samlede vidensgrundlag for kvælstofudvaskningen fra dyrkningen af henholdvis grønsager og kartofler, således at reguleringen kan justeres hurtigst muligt, hvis der er fagligt belæg herfor. I den forbindelse skal der bl.a. ses på, om der er grundlag for, at udvaskningen fra f.eks. kartofler, som anvendes til produktion af stivelse, opgøres med en særskilt parameterværdi i den nye kvælstofreguleringsmodel, som følge af, at denne kartoffeltype høstes senere end f.eks. spisekartofler. Det faglige ekspertudvalg skal endvidere se på øvrige data med henblik på løbende opdatering i forbindelse med arbejdsprogrammet for det kommende NUAR-udvalg, som bl.a. får til opgave løbende at indstille såkaldte parameter- og standardværdier af betydning for opgørelsen af kvælstofudvaskningen fra landbrugernes marker.

Aftalepartierne er endvidere enige om, at arealer med produktion af grønsager undtages midlertidigt fra den nye kvælstofreguleringsmodel i 2027 med henblik på at understøtte dansk grønsagsproduktion. For at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø kan gennemføre en effektiv

kontrol, indgår arealer med sukkermajs og ærter til human-konsum ikke i undtagelsen, da disse afgrøder kan forveksles med afgrøder til husdyrfoder. Den afgrænsede undtagelse forventes at medføre en begrænset reduktion i den kvælstof-reducerende effekt af den nye kvælstofreguleringsmodel i 2027. Den begrænsede miljømæssige effekt følger bl.a. af, at arealet i udgangspunktet er meget begrænset, og at undtagelsen kun er gældende i 2027, hvorfor det ikke forventes, at grønsagsproduktionen – og dermed arealet, som undtages – vil blive væsentlig forøget i forhold til tidligere år. Endvidere medfører undtagelsen, at udledningskvoterne bortfalder på de pågældende arealer. Arealer med grønsager, som undtages fra reguleringen i 2027, vil dertil ikke kunne modtage kompensation i medfør af den besluttede kompensationsordning og vil generelt blive omfattet af samme regulering, som gælder for grønsagsproduktion i dag. Aftalepartierne noterer sig i den forbindelse, at regeringen vil udarbejde en national fødevarerstrategi i 2027, der bl.a. skal øge Danmarks fødevarerforsyningssikkerhed og -uafhængighed ved bl.a. at øge selvforsyningen af frugt, grønt og bælgrugter. Strategien skal bl.a. bidrage til at fremme omlægning af arealer fra foder til fødevarer.

Aftalepartierne noterer sig, at der foretages en korrektion, med henblik på at omfanget af vandede sandjorder afspejles i grundlaget for opgørelsen af braklægningspunktet i forbindelse med offentliggørelsen af de endelige udledningsgrænser i september 2026, hvilket ikke var tilfældet i forbindelse med de foreløbige udledningsgrænser, der blev offentliggjort i juli 2026. Dette vil medvirke til, at reguleringstrykket i oplande reguleret til braklægningspunktet i højere grad afspejler de faktiske forhold, for så vidt angår markvanding.

Aftalepartierne er optagede af oplandene til Vadehavet, herunder Knudedyb, hvor der er områder med et stort indsatsbehov. Aftalepartierne ønsker en teknisk gennemgang af rapporten »Klorofylindikator i Vadehavet – Evaluering af 90. percentil som klorofylindikator i Vadehavet« (DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet, 2026). Aftalepartierne noterer sig endvidere, at der i det videre arbejde skal arbejdes med bl.a. akutupakke 3 i relation til områder med stort indsatsbehov.

Aftalepartierne er enige om, at ministeren for natur og dyrevelfærd i samarbejde med Kommunernes Landsforening og de øvrige parter aftaler en proces for opgaven med at opdatere omlægningsplanerne i de lokale treparter, hvor kystvandoplandenes endelige indsatsbehov bliver væsentligt større end tidligere forudsat.

Aftalepartierne noterer sig, at opdaterede beregninger af skøn for erhvervets omkostninger i den nye kvælstofreguleringsmodel i 2027 nu forventes at foreligge i september 2026. Det fremgik af »Beslutningspapir vedr. kompensation og fleksibilitet i NRM« af juni 2026, at beregningerne forventedes leveret i august. Som det fremgik af »Beslutningspapir vedr. kompensation og fleksibilitet i NRM« mødes aftalepartierne med henblik på at drøfte et eventuelt behov for flere midler i 2027, såfremt de opdaterede beregninger ændres væsentligt i forhold til det forudsatte i juni 2026, hvor finansieringsrammen blev forøget til 1.230 mio. kr., med henblik på at den skønnede nettoværditilførsel til er-

hvervet efter kompensation vil være jævnt fordelt omkring 0 kr. med afsæt i de foreløbigt estimerede omkostninger.

Aftalepartierne ønsker, at der skal være mest mulig åbenhed og transparens om det faglige grundlag for reguleringen, herunder retention og afstrømning. Det vil bl.a. andet give mulighed for, at forskere, vidensinstitutioner m.v. løbende kan få indsigt i det faglige grundlag.

Enhedslisten og Alternativet

Enhedslistens og Alternativets medlemmer af udvalget noterer sig, at der er akut behov for at rette op på tilstanden i vores vandmiljø, hvor årtiers politisk svigt har resulteret i tilbagevendende kraftige iltsvind, at fiskene og bundlivet forsvinder, og at ålegræsset er trængt tilbage. Der er fortsat ingen tegn på bedring.

EL og ALT noterer sig, at Danmark er forpligtet af EU's vandrammedirektiv til at sikre god miljøtilstand i alle danske kystvande senest i december 2027. Danmark har desværre udnyttet alle muligheder for at udskyde deadline og kommer heller ikke til at nå den senest mulige deadline i 2027.

EL og ALT noterer sig, at lovforslaget er et fremskridt, men også at det er utilstrækkeligt og kommer alt for sent i forhold til de massive udfordringer i vores havmiljø. I det lys noterer EL og ALT sig med skuffelse, at regeringen og aftalekredsen bag den grønne trepart fra 2027 fjerner kravet om, at 4 pct. af landbrugsarealerne skal ligge brak, hvilket giver et samlet areal på 104.000 ha, der friholdes fra landbrugsdrift med brug af gødning. EL og ALT noterer sig, at Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd på nuværende tidspunkt kun forventer 68.000 ha landbrugsjord udtaget ved udgangen af 2027. EL og ALT finder det uansvarligt, at man fjerner et kvælstofreducerende krav, inden man har sikret målopfyldelse af EU's vandrammedirektiv i 2027 ved hjælp af andre virkemidler.

EL og ALT noterer sig, at lovforslaget står til at ramme bær- og grønsagsproducenter utilsigtet hårdt, og bakker op om, at der hurtigst muligt findes en løsning, og at løsningsmodellen skal tage højde for, at grønsagsproducenterne meget sent får besked om, hvad rammerne er for deres produktion i 2027. Det er partiernes holdning, at den løsning, der findes, samlet set ikke må sænke kvælstofmålet i reguleringen.

EL og ALT opfordrer til, at der i 2027 udarbejdes en national fødevarerstrategi, som skal sikre, at dansk landbrug omstilles og bliver langt mere bæredygtigt end i dag. Strategien skal styrke Danmarks fødevarerforsyningssikkerhed ved at øge produktionen af frugt, grønsager, bælgrugter og økologiske produkter, og den bør ligeledes have et særskilt fokus på at reducere svineproduktionen markant, bl.a. ved at omlægge mere landbrugsareal til natur og marker, hvor der produceres mad til mennesker.

Dansk Folkeparti

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget er bekymrede for, at lovforslaget vil gøre det dyrere at producere fødevarer i Danmark, og at regningen dermed ender hos danskerne i form af højere fødevarerpriser. Samtidig er Dansk Folkeparti

bekymret for, at dansk fødevarerproduktion presses ud af landet, så Danmark bliver mere afhængigt af importerede fødevarer, hvilket kan svække forsyningssikkerheden.

DF bemærker endvidere, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser rækker ud over de umiddelbare produktionsomkostninger. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (SGAV) har udarbejdet en vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser af den nye regulering i forbindelse med lovens udmøntende bekendtgørelser. Vurderingen indgår også som materiale i lovbehandlingen (L 5 – bilag 4). Heri er de løbende administrative byrder for virksomhederne opgjort til 210-290 mio. kr. årligt, omstillingsomkostningerne til 70-75 mio. kr. og de midlertidige overgangsomkostninger til ca. 60 mio. kr. Hertil kommer en anslået langsigtet negativ bnp-effekt på 225-300 mio. kr. Reguleringen bør derfor tilrettelægges, så eksisterende data fra fællesskemaer og myndigheder genbruges, indberetninger automatiseres og integreres, parallelle regnskaber undgås og der opstilles et konkret mål for reduktion af de administrative byrder.

DF anerkender behovet for at passe på det danske vandmiljø og nedbringe udledningen af kvælstof. Men reguleringen skal bygge på et fagligt og dokumenteret grundlag, der skal være til at forstå og planlægge efter for den enkelte landmand.

DF finder det i den forbindelse stærkt betænkeligt, at den politiske aftale om den grønne trepart tog udgangspunkt i et reguleringstryk på højst 6.500 t kvælstof, mens det efterfølgende fastsatte braklægningspunkt indebærer et reguleringstryk på over 8.000 t kvælstof. Den valgte hybridmodel kan samtidig skævfordre byrderne mellem bedrifter og oplandet, selv om den samlede miljøeffekt er den samme. I de hårdest regulerede oplande fordeles kvoten efter en model med 75 pct. tildeling med VISA-modellen og 25 pct. flad tildeling, selv om en ren VISA-model i visse scenarier er beregnet til at være 10-15 gange billigere. Så væsentlige afvigelser fra trepartsaftalens forudsætninger skal forklares, dokumenteres og forelægges Folketinget.

DF er bekymret over, at udledningskvoterne fra den 1. januar 2027 i praksis har betydning for landmandens markplan og for de afgrøder, der sås allerede efter høsten i 2026. Landmanden risikerer dermed at skulle træffe beslutninger, før de endelige regler og konsekvenser er kendt. Dansk Folkeparti er derudover bekymret for, at udledningsgrænserne og grundlaget for kvælstofindsatsen, herunder modeller, antagelser og faglige vurderinger, opdateres og bliver juridisk bindende uden offentlig inddragelse og uden de normale høringsprocesser. Det skaber usikkerhed om de rammer, som reguleringen bygger på, og begrænser mulighederne for gennemsigtighed og demokratisk kontrol.

Overgangen fra regulering efter planår til kalenderår betyder reelt, at den nye regulering får virkning fra august 2026 og ikke først fra august 2027. Dermed skal landmændene disponere, før de endelige udledningsgrænser, kompensationsregler, bekendtgørelser, værktøjer og kortgrundlag foreligger. Dansk Folkeparti mener derfor, at reguleringsstarten bør udskydes til den 1. august 2027, så erhvervet får 1 fuldt dyrkningsår til at planlægge efter kendte regler,

og så risikoen for dobbeltregulering og parallelle regnskaber fjernes.

Samtidig giver lovforslaget ministeren mulighed for efterfølgende at fastsætte en række væsentlige regler. Folketinget og erhvervet bør kende reglerne og konsekvenserne, før reguleringen får virkning.

DF finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at centrale dele af reguleringen overlades til senere ministerielle bekendtgørelser og brede bemyndigelser. De materielle kriterier, beregningsmetoder og retsvirkninger bør fremgå tilstrækkelig klart af loven, og Folketinget bør inddrages ved væsentlige ændringer. Der skal samtidig sikres gennemsigtighed, begrundelse, administrativ prøvelse og reelle klagemuligheder for den enkelte landmand.

Det er desuden problematisk, at Folketinget skal tage stilling til reguleringen, før den endelige kompensation er kendt. Det er fortsat uklart, hvilke virksomheder der kan få kompensation, hvilke satser der gælder, og hvor stor kompensationen bliver for den enkelte bedrift.

Det er ikke tilstrækkeligt, at det samlede regnestykke går op for erhvervet som helhed, hvis den enkelte bedrift påføres et stort tab. Det skal være klart, hvordan tab og kompensation beregnes, herunder om der gælder en procentuel grænse for at få kompensation. Den enkelte landmand skal kunne se konsekvenserne for egen bedrift og vide, hvilken kompensation der kan forventes.

Den afsatte kompensationsramme på ca. 1,2 mia. kr. giver ikke i sig selv sikkerhed for, at den enkelte bedrift får dækket sit dokumenterede tab. Fordelingskriterier, satser, beregningsgrundlag og afgrænsningen af de kompensationsberettigede bedrifter skal derfor være fastlagt, inden reguleringen får virkning. Reguleringen kan medføre betydelige driftsøkonomiske tab, faldende jordpriser og særlige udfordringer for husdyrbedrifter og flere konflikter og erstatningssager, hvis kompensationen ikke følger den konkrete byrde.

Lige nu er der så stor usikkerhed om de økonomiske konsekvenser af forslaget, at det ikke kan udelukkes, at forslaget vil medføre ekspropriation af landbrug eller en stor milliardregning, der ikke er taget højde for, og som vil få finansieringen til at skride. Alene af den grund bør kvælstofreguleringen udskydes, indtil der er klarhed over de økonomiske konsekvenser for erhvervet og staten.

DF finder desuden, at landmanden skal have en reel mulighed for at anfægte det modelgrundlag, der fastlægger reguleringsbyrden. Retentionskort og modeller har direkte betydning for kvoter, kompensation, økonomi, proportionalitet og i særlige tilfælde ekspropriationsretlige spørgsmål. Dokumenterbare lokale målinger skal derfor kunne supplere eller korrigere modellerne, kort og modeller skal kvalitetssikres og opdateres løbende, og landmanden må ikke sanktioneres for dokumenterede myndighedsfejl.

Reguleringen skal samtidig give reel fleksibilitet. Jordbund, afgrøder og lokale forhold er forskellige. Det gælder ikke mindst grønsaksproduktionen, hvor flere afgrøder har behov for tilstrækkelig og rettidig tilførsel af kvælstof for at sikre udbytte og kvalitet. Landmanden og frugt- og grøntav-

lere skal kunne vælge de løsninger, der passer til bedriften, så længe den nødvendige miljøeffekt opnås.

Der skal endvidere findes en rimelig overgangsordning for efterafgrødebanken. Banken omfatter ca. 377.000 ha og omkring halvdelen af bedrifterne, men det forventes, at kun ca. 40 pct. af de konverterede værdier kan anvendes i afviklingsperioden, mens ca. 60 pct. bortfalder. Det mulige værditab og spørgsmålet om kompensation skal afklares, før ordningen afvikles.

DF mener ikke, at et stærkt dansk landbrug og et godt vandmiljø er hinandens modsætninger. Det ene udelukker ikke det andet. Indsatsen skal bygge på fakta, lokale forhold, ny teknologi og dokumenterede effekter. Målet skal være mere miljø for indsatsen, ikke bare mere regulering.

Den nationale markregulering må heller ikke underminere de frivillige lokale treparters arbejde med vådområder, lavbundsprojekter, skovrejsning og natur. Lodsejernes tillid og deltagelse forudsætter, at de kender den resterende regulering på deres bedrift, deres kvoter, eventuelle sprøjteforbud og kompensationen. Markreguleringen bør være et supplement, som gradvis rulles tilbage, efterhånden som de kollektive arealprojekter leverer de aftalte reduktioner.

På den baggrund kan Dansk Folkeparti ikke støtte lovforslaget.

Danmarksdemokraterne

Danmarksdemokraternes medlemmer af udvalget er grundlæggende imod den model for regulering af land- og skovbruget, som lovforslaget lægger op til. Danmarksdemokraterne finder det særlig problematisk, at lovforslaget efter vores opfattelse bygger på et – i flere henseender – utilstrækkeligt faktuel grundlag. Når der gennemføres så omfattende ændringer af rammevilkårene for et helt erhverv, bør det ske på et solidt og retvisende fagligt grundlag og med en klarhed over de økonomiske konsekvenser.

DD er samtidig stærkt bekymret for de konsekvenser, som den nye regulering kan få for danske landmænd og de mange virksomheder og arbejdspladser, der er knyttet til landbruget. Det gælder ikke mindst i lyset af den betydelige usikkerhed, der fortsat er om de økonomiske konsekvenser og det fremtidige kompensationsgrundlag. Det er efter vores opfattelse ikke rimeligt at pålægge danske producenter omfattende nye byrder, uden at der er tilstrækkelig sikkerhed for, hvordan de berørte virksomheder konkret kan få økonomien til at hænge sammen.

DD er desuden bekymret for konsekvenserne for dansk fødevarerproduktion. Særlig grønsagsproducenter risikerer at blive ramt hårdt af den nye regulering. Det kan i yderste konsekvens betyde, at produktionen må reduceres eller helt ophøre. Det finder Danmarksdemokraterne uacceptabelt – ikke mindst når regeringen samtidig har ambitioner om at styrke og øge produktionen af danske fødevarer og mere grønt i Danmark.

DD mener, at den grønne omstilling skal gå hånd i hånd med et stærkt og konkurrencedygtigt dansk landbrug og fødevarerhverv. Reguleringen må derfor ikke udformes på en måde, der risikerer at flytte produktion ud af Danmark eller lukke levedygtige danske virksomheder.

På den baggrund kan Danmarksdemokraterne ikke støtte lovforslaget og stemmer imod.

Marie Bjerre (V)

Marie Bjerre (V) oplyser på vegne af Venstre, at medlemmet repræsenterer folketingsgruppen i spørgsmålet om lovforslaget. Venstre har været en af de drivende kræfter i den grønne trepart, hvor der tages ansvar for klima, natur og vandmiljø, samtidig med at der skal sikres en bæredygtig og stærk fødevarerproduktion. Venstre står på mål for den samlede grønne trepart, herunder at det er nødvendigt at nedbringe kvælstofbelastningen fra landbruget og alle andre relevante kilder, så der opnås en god økologisk tilstand i vores fjorde og kystvande, og så Danmark lever op til centrale forpligtelser i henhold til EU's nitratdirektiv, habitatsdirektiv og vandrammedirektiv.

V har hele vejen igennem været bekymret over både den hurtige ikrafttræden og hårdheden i reguleringen. Det er u hensigtsmæssigt, at loven først vedtages i september 2026, når reguleringsmodellen træder i kraft allerede den 1. januar 2027. V finder det beklageligt, at der ikke har været politisk vilje til at rykke ikrafttrædelsen til den 1. august 2027, hvor kvælstofreduktionerne indtil da kunne have været fundet på anden vis.

V har desuden påpeget en lang række andre u hensigtsmæssigheder ved lovgivningen, herunder at reguleringen rammer grønsagsproduktionen og produktionen af stivelseskartofler u hensigtsmæssigt hårdt, og at kvælstofnormen for vandet sandjord ikke indgik i de foreløbige udledningsgrænser. Venstre har påtalt, at data løbende skal gennemgås med henblik på løbende opdatering, og at der skal sikres åbenhed og transparens med henblik på faglig efterprøvelse. Det er elementer, som alene V har løftet i aftalekredsen med henblik på at indgå en tillægsaftale med disse justeringer til kvælstofreguleringsmodellen.

V finder det vigtigt, at kompensationen matcher det faglige skøn for kompensationsbehovet, og derfor har det været centralt for Venstre, at aftalekredsen skal mødes med henblik på at drøfte et eventuelt behov for flere midler i 2027, såfremt de opdaterede beregninger ændres væsentligt i forhold til det forudsatte i juni 2026.

V er desuden tilfreds med, at det er bekræftet i tillægsaftalen, at bemyndigelser i lovforslaget alene vil blive udmøntet i overensstemmelse med »Aftale om Implementering af et Grønt Danmark« af november 2024 og efterfølgende delaftaler, herunder at udmøntningen af ændringer i reguleringstrykket via bekendtgørelser vil ske på baggrund af politiske aftaler i aftalekredsen, hvor der gives rum til løbende drøftelser af eventuelle udfordringer og indsigt i arbejdet med det faglige grundlag bag modellen.

V er dog fortsat bekymret for den intensitet, som reguleringen rammer med. I Danmark har vi et af verdens bedste fødevarerhverv, hvilket Venstre også ønsker i fremtiden. Den nye reguleringsmodel ser mange steder ud til at ramme hårdere end forventet, hvilket medfører store usikkerheder og bekymringer for de berørte landmænd. De bekymringer mener vi ikke at der har været tilstrækkelig lydhørhed over for.

For områder med stort indsatsbehov mener Venstre, det er vigtigt at lave en håndholdt indsats i forhold til at hjælpe de lokale treparter, herunder at der skal arbejdes med en akutpakke, der kan stille nødvendige værktøjer og hjælp til rådighed. Venstre mener, at det er vigtigt, at alle parter nu yder en indsats for at få de lokale treparter til igen at fungere, så arealomlægningen kan blive hovedmotoren til at reducere kvælstofudledningen.

V havde endvidere gerne set, at reguleringen kunne foregå efter en ren VISA-model ved opstarten i 2027, hvilket ville bidrage til en mindre hård opstartsperiode. Det er fortsat Venstres synspunkt, og Venstre vil i aftalekredsen fortsætte med at arbejde konstruktivt med at adressere rimelige bekymringer, så det sikres, at beskyttelse af klima, natur og vandmiljø kan gå hånd i hånd med en økonomisk bæredygtig landbrugsproduktion.

3. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 25. juni 2026 og var til 1. behandling den 13. august 2026. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Miljø- og Fødevareudvalget. Udvalget afgav betænkning den 27. august 2026. Lovforslaget var til 2. behandling den 1. september 2026, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i udvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet lovforslaget i 1 møde.

Bilag

Efter udvalgets afgivelse af betænkning er der omdelt 5 bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har efter afgivelsen af betænkning modtaget 3 skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har på efter afgivelsen af betænkning stillet 3 spørgsmål til ministeren for natur og dyrevelfærd til skriftlig besvarelse, som ministeren har besvaret.

Thomas Monberg (S) Fie Hækkerup (S) Eva Borchorst Mejnertz (S) Birgitte Vind (S) Matilde Powers (S)

Lars Aagaard (M) fmd. Ellen Emilie (M) Carl Valentin (SF) Jørgen Kvist (SF) Marianne Bigum (SF)

Nanna Bonde (SF) Rasmus Vestergaard Madsen (EL) Pil Christensen (EL) Line Krogh Lay (RV) Torsten Gejl (ALT)

Franciska Rosenkilde (ALT) Marie Bjerre (V) Søren Gade (V) Anni Matthiesen (V) Rune Bønnelykke (DF) nfm.

Christian Kirk (DF) Allan Feldt (DF) Ole Birk Olesen (LA) Pernille Vermund (LA) Frederik Bloch Münster (KF)

Charlotte Green (KF) Kim Edberg Andersen (DD) Mads Fuglede (DD) Cecilie Liv Hansen (UFG)

Borgernes Parti, Inuit Ataqatigiit, Naleraq, Javnaðarflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	38	Radikale Venstre (RV)	10
Socialistisk Folkeparti (SF)	20	Alternativet (ALT)	5
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	18	Borgernes Parti – Lars Boje Mathiesen (BP)	1
Dansk Folkeparti (DF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Liberal Alliance (LA)	15	Naleraq (N)	1
Moderaterne (M)	14	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	13	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	11	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	4
Danmarksdemokraterne – Inger Støjberg (DD)	10		